

MARTERPASSEN 27

*Jaarbrief over 2020 van de
Werkgroep Boomarter Nederland*

April 2021

Uitgave van de Werkgroep Boomarter Nederland
van de Zoogdierverseniging

Inventarisatie van boommarters met cameravallen
Bennekomse bos, Keijenberg en Oostereng 2012
Dorskamp en Boersberg 2013

De verspreidingskaart van boommarters tot 2012 laat een aantal witte vlekken zien in de beheersgebieden van Staatsbosbeheer in de omgeving van Renkum. In samenwerking met boswachter monitoring is er een voorstel gekomen tot een onderzoek met cameravallen om te proberen de ontbrekende informatie omtrent aanwezigheid van boommarters in het gebied aan te vullen. Begin 2012 waren de betredingsonthefingen vergund en is het onderzoek van start gegaan.

Zonder de Zoogdiervereniging zou dit onderzoek niet mogelijk zijn geweest. Zij heeft kosteloos een aantal cameravallen in bruikleen gegeven ten behoeve van dit onderzoek.

Methode

Boommarters maken veelal gebruik van boomholtes als rustplaats en/of als nestplaats. Doorgaans vindt men deze holtes in oudere loofbomen, met name eiken en beuken. Daarom is de directe omgeving van deze bomen de meest kansrijke plek om aanwezigheid van boommarters aan te tonen met behulp van cameravallen.

Het plangebied is eerst met behulp van luchtfoto's geïnventariseerd op aanwezigheid van oudere loofbomen. De structuur en soorten in verschillende bosvakken zijn goed te herkennen op luchtfoto's met een hoge resolutie. Op deze manier zijn per kilometerhok bosvakken met oudere opstanden loofhout en oude lanen binnen de beheersgebieden van SBB Staatsbosbeheer geselecteerd als globale cameraval locaties.

Hierna is te voet de lokale situatie verkend en zijn de exacte locaties voor de cameravallen bepaald. Factoren als bevestigingsmogelijkheden, mate van ondergroei, dekking en dichtheid van recreatiepaden (er worden nogal eens cameravallen gestolen) spelen hierbij ook een rol.

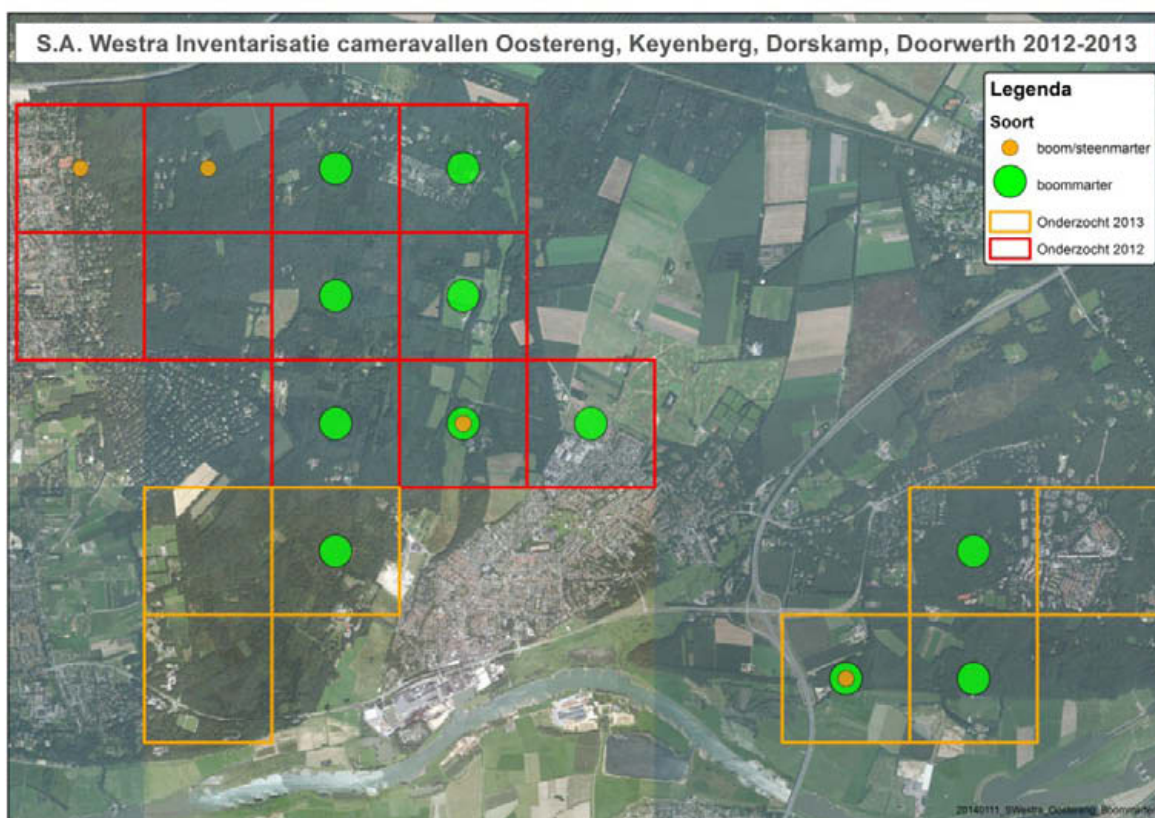
De cameravallen zijn op kniehoogte aan een boom gemonteerd en met een hangslot vastgezet. De lens van de cameraval wijst horizontaal naar voren. Recht tegenover de lens van de cameraval op ongeveer 3 meter afstand is een geurstation gepositioneerd. Een geurstation is een houtblokje voorzien van voorgeboorde gaatjes waarin pindakaas, honing en visolie is gesmeerd. Het geurstation wordt stevig opgehangen met ijzerdraad op ongeveer 25 cm boven de grond. Dit voorkomt dat muizen de geurstoffen binnen enkele dagen opeten of dat een dier het geurstation los trekt of meeneemt.

Cameravallen van het type Moultrie I40, Moultrie I60, Dörr Snapshot 5.0 MP IR en Reconyx PC900 zijn gebruikt voor het onderzoek. In elk kilometerhok heeft minstens 6 weken een cameraval gehangen op een voor een boomarter kansrijke plek. Om de twee weken zijn opnieuw geurstoffen aangebracht op het geurstation. Doorgaans hebben de cameravallen op de fotofunctie gestaan. Dat is de meest efficiënte manier om inventarisaties uit voeren. Door een grote hoeveelheid foto's scroll je gemakkelijker even snel doorheen. Video's moet je één voor één aanklikken en bekijken.

Resultaten

Hieronder volgt een korte samenvatting van de behaalde resultaten. De verzamelde gegevens uit dit onderzoek zijn opgenomen in de Zoogdierdatabank en de Nationale Databank Flora en Fauna (NDFF).

In 2012 zijn in totaal elf kilometerhokken op boommarters geïnventreerd in het Bennekomsebos, Boswachterij Oostereng en Landgoed de Keijenberg. Op negen van de elf locaties werd boom- of steenmarter aangetroffen op fotomateriaal uit de cameravallen. Op zeven van de elf locaties is met zekerheid boommarter aangetroffen. Op de andere twee locaties is determinatie van de foto's op soort onmogelijk.

Drie van de zeven boommarterlocaties waren volgens de NDFF in januari 2013 geheel nieuw voor boommarter (de eerder genoemde witte vlekken). Van deze locaties waren dus geen eerdere gegevens van aanwezigheid van boommarters bekend. Verder zijn, telkens in 1 van de 11 hokken das, rosse woelmuis, bruine rat, bosmuis, in 8 van de 11 hokken ree, in 5 van de 11 hokken rode eekhoorn en in 6 van de 11 hokken vos aangetoond.

In 2013 zijn in totaal zeven kilometerhokken op boommarters geïnventreerd in de beheersgebieden Dorskamp en Boersberg. Op vier van de zeven locaties werden boommarters aangetoond met fotomateriaal uit de cameravallen.

Eén van de vier boommarterlocaties waren volgens de NDFF in januari 2014 geheel nieuw voor boommarter (de eerder genoemde witte vlekken). Van deze locaties zijn dus geen eerdere gegevens van aanwezigheid van boommarters bekend. Wat het extra bijzonder maakt is dat er op deze locatie 4 jongen zijn gefotografeerd. Dat betekent dus dat er op een locatie waar voorheen niets bekend was van boommarters er niet alleen aanwezigheid, maar ook voortplanting is vastgesteld.

Verder is in 1 van de 7 hokken een egel aangetoond, in 3 van de 7 hokken ree, in 2 van de 7 hokken rode eekhoorn, in 1 van de 7 hokken konijn, en in 5 van de 7 vos.

Sil Westra

sil.westra@silvavir.com